

سؤالات امتحانی هماهنگ گشواری - فرداد ماه ۱۳۸۷

عربی (۲)

۱- السوال الاول: ترجم العبارات التالية إلى الفارسية:

۱- بادر الفرصة و اغتنم عمرك أيام الصبا.

۲- قرین المادة جسم مجھول يحمل شحنة تخالف الإلكترون.

۳- نحن نقدّم مثل هذه الهدايا لأصدقائنا و هم يقبلونها.

۴- إن كسرت مؤمناً فعليك جبره.

۵- إلهي جد على بفضلك إن كنت غير مستأهل لرحمتك.

۶- تَرَنَّمْتِ الْخَنْسَاءُ آيَةً حَامِدَةً رَبَّهَا لَا سْتَشَهَادُ أَبْنَاءَهَا.

۲- السوال الثاني: اكتب:

ب) «بيهوده» بالعربية الف) «الذریعة» بالفارسية

د) متراً: «يدع» ج) ضید «السرور»

۳- السوال الثالث: اقرأ النص التالي ثم اجب إجابة كاملة:

«كانت المراسيم منعقدة لتكرير أبي سميرة الذي ضحى بنفسه؛ الشهداء في ذاكرتنا لأنهم أفضل الناس إيماناً و عملاً»

«نحن نستطيع أن نغوص في البحار أكثر من مائتي متر و هذا بفضل المعدات الحديثة».

الف) لماذا انعقدت المراسيم؟

ج) كم نغوص في البحار؟

۴- السوال الرابع: عين الصحيح عن ترجمة أو تعريب العبارات التالية:

الف) لاتذکروا أحداً إلا ربكم.

۱) هيچ کس را جز خدایتان یاد نکنید.

ب) فَرَّ المشركون المذكورون خائفين.

۱) مشرکان ، ترسان و نگران فرار کردند.

ج) أدعو ربنا أن يغفر لنا ذنبينا.

۱) از پروردگارمان بخواه که گناهانمان را بیامرزد.

د) ای نفس از آخرت غافل مباش.

۱) يا ایتها النفس! لاتغفل عن الآخرة

۵- السوال الخامس: عين الصحيح في ترجمة ما أشير اليه بخط:

۱- حيثند تلا العجز العبارة الشريفة (بعد از آن ، در هنگام تلاوت ، در این زمان)

۲- إنما ينتفع الخفاف بقوه سمع حاده. (نفع می رساند ، سود می برد ، لذت می برد)

۳- من ضيع النعم فقد كفر بها). (کافر شده است ، ناسیپاسی می کند ، هدر می دهد)

۴- يحترم الإسلام الأطفال على حد سوان. (یکسان ، جداگانه ، بخصوص)

- ٦- السؤال السادس: صحّح الأخطاء في الترجمة:
- ١- أرجو يا ربَّ أن تتطقني بالهدى.
- اميد داشتم پروردگار مرا با هدایت به سخن بیاورد.
- ٢- ظاهرة ظلمة البحر اكتشفها العلماءُ في السنواتِ الأخيرةِ.
- دانشمندان پدیده تاریکی را در سال آخر کشف کرده اند.
- ٣- تَقَفِ الرُّمِيَّصَاء قرب خيمة الرسول مُتَرْبَّصَةً.
- رمیصاء کنار خیمه رسول ایستاد و کمین کرد.
- ٧- السؤال السابع: میز المفعول فيه ، الفعل المعتل و نوعه ، الحال و صاحبها ، التمييز ، المستثنى و المستثنى منه ، المفعول المطلق و نوعه في العبارات التالية:
- كانت سميرة غارقةً في أفكارها حينما سمعت صوت المديرة قائلةً: إنَّك خيرُ التلميذاتِ حُلْقاً- يَمْتَعُ المسلمون بالعلم تَمْتُعاً كثيراً و لا يطلبون شيئاً إلَى الحسناتِ.
- ٨- السؤال الثامن: شكل ما أشير إليه بخط:
- أيَّهَا الْأَعْزَاء! كثُرَ الْمُسْلِمُون تجربةً فِي الْمَاضِي و اعْتَرَفَ عَلَمَاء الْغَرْب و غَيْرُهُم بِفَضْلِهِمْ.
- ٩- السؤال التاسع: املأ الفراغ بالكلمة المناسبة:
- ١- يا خَلَصْنَا مِنَ الْفَقْرِ (غَنِيٌّ- غَنِيٌّ- غَنِيٌّ)
- ٢- بعْضُ الْمَوْجَاتِ لَم إِلَى الْخَفَاشِ. (يَرْتَدُ- يَرْتَدُ- يَرْتَدُ)
- ٣- مَا كَنْتَمَا إلَى (خَاشِعًا- خَاشِعِينَ- خَاشِعِينَ)
- ٤- كَانَ الإِنْسَانُ لَا يُسْتَطِعُ أَنْ يَغْوِضَ فِي الْبَحْرِ أَكْثَرَ مِنْ عَشْرِينَ..... (مَتْرًا، مَتْرًا، المتر)
- ٥- تُشَاهِدُ ظاهِرَةً قوس قزح فِي السَّمَاءِ (جمِيلًاً، جَمِيلَةً، جَمِيلِينِ)
- ٦- اسْتَسْلَمَ الْأَبُ لَوْلَدِه الْمُسْكِينِ. (المفعول المطلق المناسب)
- ٧- الإِسْلَامُ يَهْتَمُ بِاحْتِرَامِ شَخْصِيَّةِ الْبَنِينَ و (بَنَاتٍ، الْبَنَاتِ، الْبَنَاتِ)
- ٨- الْوَالِدَةُ و تَعَجَّبُ مِنْ أَعْمَالِ أَوْلَادِهَا. (المضارع مِنْ «إِشْتَكَى»)
- ٩- السؤال العاشر: صحّح الأخطاء:
- ١- تَسْعَى السَّيِّدُ الْمُجْدِيُّ أَنْ يَسْتَفِدُ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْقَلِيلَةِ.
- ٢- أَعْظَمُ الْأَمْرَاضِ خَطَرُ هُوَ الْجَهَلُ و دَوَائِهَا الْحِبرُ.
- ١١- السؤال الحادي عشر:
- الف) أعرّب ما أشير إليه بخط: كانت الأيام قريبةً من عيد الأضحى و الناس تذوقوا حلويَّةَ الحياةِ و سرورها.
- ب) صحّح الأخطاء في التحليل الصرف: أحضرت النساءُ أسلحةً أو لادها.
- أحضرت= فعل ماضٍ - للمخاطبة - مجرد ثلاثي - صحيح - لازم - معلوم - معرب
- اسلحة= اسم ، مفرد ، مشتق ، نكرة ، معرب ، غير منصرف

پاسخ سوالات امتحانی هماهنگ کشوری - فرداد ماه ۱۴۰۷

۱- عبارت های زیر را به فارسی ترجمه کنید:

- ۱- فرصت را غنیمت شمار و در ایام کودکی عمرت را غنیمت شمار.
- ۲- پاد ماده جسم کوچک ناشناخته ای است که باری مخالف الکترون حمل می کند.
- ۳- ما مثل این هدایا را به دوستانمان تقدیم می کنیم و ایشان آنها را می پذیرند.
- ۴- اگر مومنی را بشکنی جبران آن بر تو لازم است.
- ۵- خدایا اگر من شایسته رحمت نیستم به واسطه فضلت بر من ببخش.
- ۶- خنساء آیه ای را زیر لب تکرار کرد در حالی که پروردگارش را به خاطر شهادت فرزندانش می ستود.

۲- بنویسید:

الذریعة : بهانه - وسیله	بيهوده: العبث	ضد السُّرور: الحُرْن	متراوف يَدِعُ: يَتَرُكُ
۳- متن زیر را خوانده و پاسخ کامل بدهید.			
الف) انعقدت المراسيم لتكريم أبي سميرة.			(ب) سبب تجلية تضحیته بنفسه (سبب تجلية الله ضحی بنفسه)
ج) تغوص في البحار اکثر من مائی متر.			(د) يُساعِدُنَا (تساعدنا) على الغوص المعداتُ الحديثةُ.

۴- ترجمه درست یا تعریف درست را معین کنید:

- الف) گزینه ۱: لاتذکروا فعل نهی به معنای یاد نکنید می باشد و چون مستثنی مفرغ نیست گزینه ۱ انتخاب شد.
- ب) گزینه ۲: مذعور به معنای وحشت زده و خائف به معنی ترسان است. در ضمن المذعورون به عنوان صفت المشرکون به کار رفته است.
- ج) گزینه ۲: آدعوا فعل مضارع متکلم وحده به معنی می خواهم (می خوانم) می باشد.
- د) گزینه ۱: هرگاه منادی الف و لام داشته باشد بین آن و حرف ندا، برای مؤنث از ایتها استفاده می شود. (نقس مؤنث مجازی است) در ضمن فعل جمله نیز به خاطر نفس باید صیغه للمخاطبة باشد. (لاغفلی)

۵- ترجمه درست را تعیین کنید:

- ۱- در این زمان: حينئذ به معنی در این زمان است.
- ۲- سود می برد: یعنی از باب افتعال به معنای سود می برد است و نیازی به مفعول ندارد یعنی فعل لازم است.
- ۳- ناسپاسی می کند: فعل شرط و جواب شرط هرگاه ماضی باشند معمولاً معنای مضارع می دهند در ضمن کفر در این عبارت به معنی ناسپاسی کردن است.
- ۴- یکسان: سواء به معنای « یکسان ، برابر » به کار می رود.

۶- اشتباهات در ترجمه را تصحیح کنید:

- ۱- امید داشتم ← امید دارم: آرجو فعل مضارع متکلم وحده به معنی « امید دارم » می باشد.
- پروردگار ← ای پروردگار: رب در این عبارت پس از حرف ندای « یا » آمده است به معنی ای پروردگار می باشد.
- بیاورد ← بیاوری: تنطق فعل مضارع صیغه للمخاطب به معنی به سخن بیاوری می باشد.

۲- تاریکی ← تاریکی دریا: ظلمة البحر ، مضاف و مضاف الیه است که مضاف الیه یعنی البحر به معنی دریا در عبارت ترجمه نشده است.

سال ← سال ها: السنوات جمع السنة به معنی سال ها می باشد.

۳- کنار ← نزدیک : قُرب به معنی نزدیک است.

ایستاد ← می ایستد : تَقِفُ فعل مضارع از وَقَفَ به معنی می ایستد می باشد.

کمین کرد ← در کمین: متربصه حال مفرد است نه فعل و به معنی «در کمین» می باشد.

۷- مفعول فیه و فعل معتل و را مشخص کنید.

مفعول فیه : حینما: بر زمان انجام فعل دلالت دارد (در هنگام شنیدن صدای مدیر غرق در افکار خود بود)

فعل معتل: کانت: کانت از کون فعل معتل است چون عین الفعل آن حرف عله است.

نوع معتل: اجوف: حروف اصلی آن ک-و-ن می باشد پس فعل اجوف واوی است.

حال: قائله: اسم مشتق منصوب نکره ای است که حالت خانم مدیر را بیان می کند.

صاحب حال: المديرة: چون قائله حالت المديرة را بیان می کند پس این کلمه صاحب حال است.

تمیز: خلقاً: اسم منصوب جامدی که پس از اسم تفضیل می آید تمیز است. (خیر به معنای «بهترین» اسم تفضیل و دارای ابهام می باشد که برای رفع آن ابهام به تمیز نیاز است).

مستثنی: الحسنات: اسمی که پس از حرف استثنای الا می آید مستثنی نامیده می شود.

مستثنی منه: شيئاً: اسمی که مستثنی از آن جدا و خارج می شود و قبل از الا می آید مستثنی منه نام دارد. در عبارت الحسنات از شيئاً جدا و خارج شده است.

مفعول مطلق: تَمْتَعًا: مصدر منصوبی که از جنس و ریشه فعل جمله به منظور تأکید یا بیان نوع فعل می آید مفعول مطلق است. تَمَّتعَ مصدر و از جنس فعل يَمْتَعُ می باشد.

نوع آن: نوعی (بیانی) : هرگاه پس از مصدر صفت یا مضاف الیه باید مفعول مطلق نوعی است در اینجا کثیراً صفت تَمَّتعَ می باشد.

۸- حرکت گذاری کنید:

الاعزاء: هرگاه منادی آل داشته باشد پس از حرف ندا برای مذکر ایها می آوریم. آی منادی نکره مقصوده و مبنی بر ضم است و اسمی که پس از آن می آید اگر مشتق باشد به عنوان نعت تابع آی می باشد یعنی مرفوع می باشد.

تجربه: تمیز است چون فعل کثیر دارای ابهام است و چیزهای زیادی را می توان احتمال داد پس برای رفع ابهام نیازمند تمیز است و آن منصوب است.

علماء: فاعل فعل اعترف است و فاعل مرفوع است.

الغرب: مضاف الیه و مجرور است.

غیر: معطوف و مرفوع است (واو حرف عطف است و «غیر» را به «علماء» که فاعل و مرفوع است عطف کرده است پس آن نیز مرفوع به تبعیت است).

فضل: پس از حرف جر «با» آمده و مجرور است.

۹- جاهای خالی را با کلمات مناسب پر کنید.

- ۱- غنی^۲: منادی و نکره مقصوده است پس مبني بر ضم است (اعراب منادی نکره مقصوده مبني بر ضم است)
- ۲- بيرتد^۳: فعل مضارع مضاعف (افعالی که مجرد آنها حرف مشدّ دارد) در حالت جزم معمولاً با فتحه می آيد و ساكن نمی گيرد.
- ۳- خاشعين^۴: اين کلمه مستثنی مفرغ است و چون خبر کان می باشد منصوب است و از آن جا که اسم کان مثنی است (تما) پس خبرش نيز مثنی است.
- ۴- مترا^۵: اسم هایی که پس از عدد می آیند و ابهام آن را از بين می برند تمیز و منصوب هستند.
- ۵- جميلة^۶: اين کلمه حال و منصوب است چون حالت پدیده رنگین کمان را در آسمان که حکایت از زیبایی آن دارد بیان می کند.
- ۶- استسلام^۷: مفعول مطلق ، مصدری از جنس و ریشه فعل جمله است و چون فعل جمله از باب استفعال است پس مصدر آن استسلام بر وزن استفعال می شود.
- ۷- البتات^۸: اين کلمه معطوف به البنین به واسطه حرف عطف «واو» است و اعراب معطوف تابع معطوف عليه است چون البنین مضاف اليه و مجرور است پس البتات نيز به تبعیت مجرور می شود.
- ۸- تشتکی^۹: فاعل جمله «الوالدة» مونث است پس فعل جمله نيز باید مفرد مؤنث باشد (فعل «اشتكی» از باب افعال و مضارع آن يشتکی می باشد)
- ۹- اشتباهات را تصحیح کنید:
- ۱- تَسْعَى ← يَسْعَى : السَّيِّدُ فاعل فعل ، مذکر است پس فعل نيز باید مذکر باشد.
- يَسْنَفِيد ← يَسْنَفِيد: فعل مضارع پس از حرف ناصبه «آن» آمده است پس باید منصوب باشد.
- ۲- خَطَرًا ← خَطَرًا : اين کلمه پس از اسم تفضیل آعظّم آمده که دارای ابهام است پس خطراً تمیز و منصوب است.
- دواؤها ← دواؤه^{۱۰}: ضمیر «دواؤ» به الجهل برمی گردد و چون الجهل مذکر مجازی است پس ضمیر متصل آن باید مذکر يعني «ه» باشد.
- ۱۰- الف) تركیب کنید:
- قریبۃ^{۱۱}: خبر کان و منصوب / الاضحی: مضاف اليه و مجرور تقديرأ / حُلُو: مفعول به و منصوب / سرورها: معطوف و منصوب به تبعیت
- ب) اشتباهات در تجزیه را تصحیح کنید:
- احضرت^{۱۲}: للمخاطبة ← للغائبہ : صیغه چهارم فعل یعنی للغائبہ است و با علامت تاء ثانیت ساکنه آمده است.
- مجرد ثلاثی ← مزید ثلاثی : این فعل یا یک حرف زائد از باب افعال است.
- لازم ← متعدی: این فعل نیاز به مفعول دارد پس متعدی است (مفعول آن اسلحه می باشد)
- معرب ← مبني: تمام فعل های ماضی مبني هستند.
- اسلحة^{۱۳}: مفرد ← جمع: اسلحه جمع و مفرد آن سلاح است.
- مشتق ← جامد: این کلمه در هیچ یک از گروه های هشتگانه اسم مشتق قرار نمی گيرد پس جامد است.
- نکره ← معرفه: این کلمه معرفه به اضافه است.
- غيرمنصرف ← منصرف: جمع های مکسر بر وزن مفاعيل یا مفاعيل یا نظائر اينها غيرمنصرف هستند و اسلحه جزء هیچ یک از اين وزن ها نیست پس منصرف است.